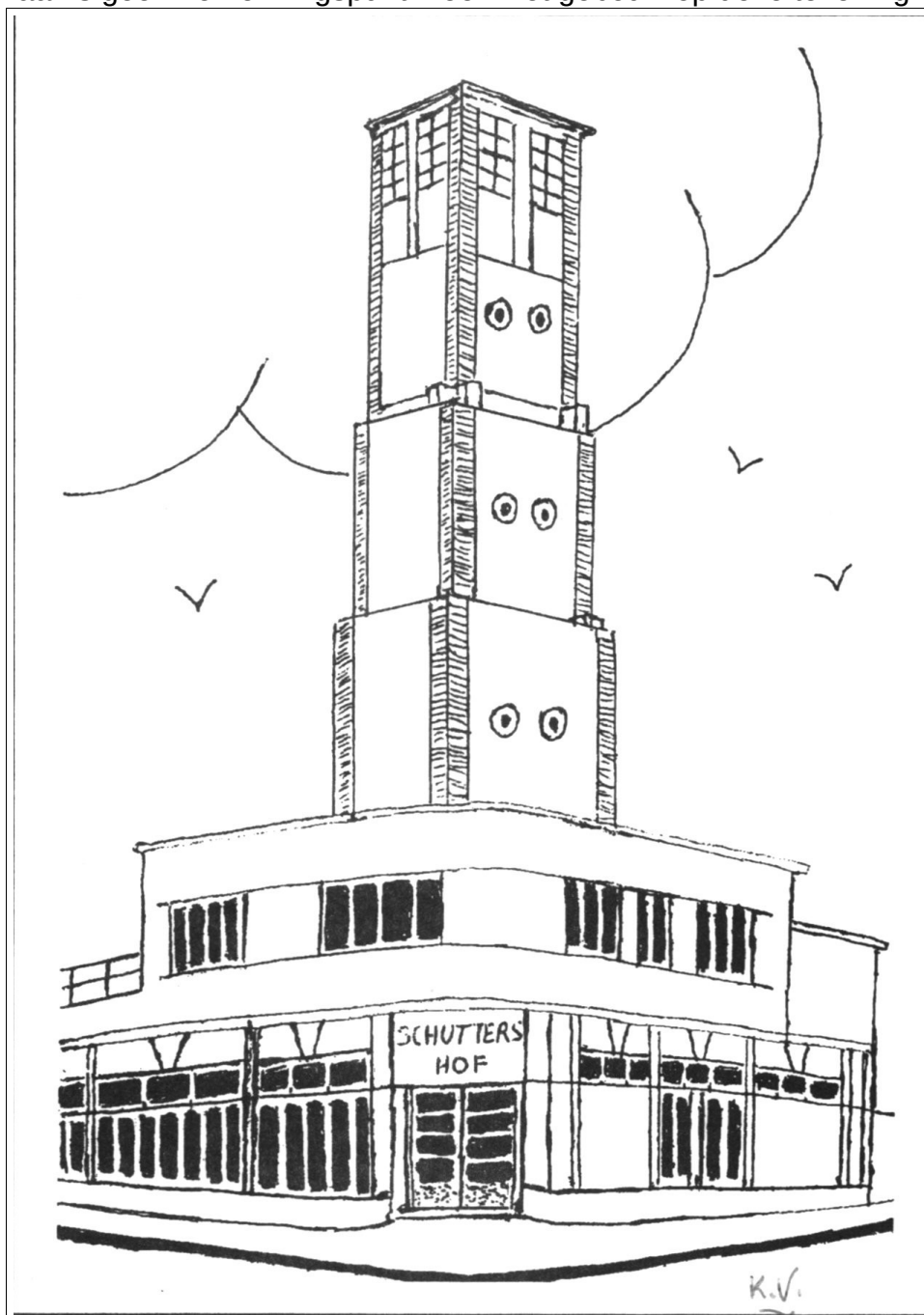

Het paterskerkje

Filip Van Devyvere

Wie van buiten de gemeente is, en aan de eerste de beste Lichterveldenaar de weg naar Koolskamp of naar de brouwerij Bevernagie vraagt, krijgt in de daaropvolgende uitleg gegarandeerd de naam “t Paterskerkje” te horen. En dan zal de raadgever zich even bedenken, want ‘t Paterskerkje staat er niet meer, of, beter gezegd, het staat er nog wel, maar is geen herkenningspunt meer. Het gebouw op deze tekening had niets

met paters noch met kerk te maken, maar was gewoon een overdekte staande wip voor de boogschutters.

Lichterveldenaren zijn altijd goed geweest in het bedenken van “lapnamen”. Toen in de vijftiger jaren op villa ‘t Eiland regelmatig paters Scheutisten op bezoek kwamen en er soms een tijdje verbleven, kreeg deze algauw de bijnaam “ ‘t Patersklooster” opgespeld. De link naar de toren aan de overkant van de straat was dan ook vlug gelegd zodat deze de bijnaam “‘t Paterskerkje” kreeg.

De toren en het bijhorend café “‘t Schuttershof”, werden in 1935 opgetrokken door brouwer Joseph Debaillie, naar eigen ontwerp en tekening. De Astridlaan was pas doorgetrokken en het café met overdekte gaaipers waren de eerste gebouwen in de nieuwe straat. Met de Zwanebeek in de onmiddellijke nabijheid, en in de drassige laaggelegen gronden, waar in natte winters alleen “‘t Eiland” droog bleef, moesten de funderingen extra stevig zijn. Het café “‘t Schuttershof” staat immers “te paard” op de beek gebouwd, die daarvoor eerst overwelfd werd. De schutterstoren staat er vlak naast, geschraagd door 4 stevige funderingspalen. De kenmerkende vaalgele gevelstenen, die in de tussenoorlogse periode erg in trek waren, waren afkomstig van de steenbakkerij van Nieuwpoort, en werden gemetseld door Gustaaf De Smet. De toren zelf had een hoogte van ca. 27 meter boven de begane grond.

Binnenin bevond zich de zogenaamde “sprange” of “rakel” die langs een stalen rail met katrolsysteem kon op en neer gelaten worden, voor het opzetten van de vogels. Sprang en railsysteem waren onverwoestbaar smeedwerk van Jules Allemeersch.

De schutters stonden in een put van ca. anderhalve meter diepte, zodat de rakel zich op de reglementaire hoogte van 28 meter bevond. De eerste uitbater was Arthur Goddyn en voor de opening had brouwer-eigenaar Joseph Debaillie voor een speciaal gelegenheidsbrouwsel gezorgd: de “WIP-ALE”. In de daaropvolgende jaren kende de zaak een groot succes en kwamen staande-wip-schutters uit heel West-Vlaanderen op de schietingen in ‘t Paterskerkje af. Minder bekend is dat het café ook als duivenlokaal fungeerde. Ook nog tijdens de oorlogsjaren, toen verplaatsingen niet zo evident waren, en de Lichterveldenaren ontspanning in de eigen gemeente moesten zoeken, werden er regelmatig schietingen georganiseerd. Na de oorlog begon het succes te tanen en de laatste schietingen hadden plaats in de periode dat Leon Baert er cafébaas was. Naderhand werd het café in tweeën verdeeld. De zaak op de hoek bleef “‘t Schuttershof” heten, terwijl het café in de Astridlaan de naam “De Beurs” meekreeg. Toen beide cafés in de jaren ‘60 hun deuren sloten werd de ruimte terug door de familie Debaillie gebruikt, dit keer als winkelruimte voor hun verfwaren. In 1993 werd de toren uiteindelijk gesloopt.

oooooooooooo

Mijn dank aan Karel Vangheluwe voor de tekening en aan de familie Debaillie voor de informatie.